

KAMBIČNA TLA

Klasa A – (B) – C

doc.dr.sc. Vesna Vukadinović

Kambični horizont između A ili O i C ili R.

Razvijeniji stadiji u evoluciji (A)-C i (A)-C-R tala.

Intenzivniji pedogenetski procesi - povoljni hidrotermički uvjeti za pojačano kemijsko i biološko trošenje, oslobađanje oksida željeza (žućkasta do crvenkasta boja) i argilosintezu \Rightarrow ***braunizacija*** ili posmeđivanje.

Tipovi: 1. Eutrično smeđe (*Eutrični kambisol*)

2. Distrično smeđe (*Distrični kambisol*)

3. Smeđe krečnjačko (*Kalkokambisol*)

4. Crvenica (*Terra rossa*)

EUTRIČNO SMEĐE TLO (EUTRIČNI KAMBISOL)

Građa profila: **Amo ili Aoh-(B)v-C ili R**

Tla s moličnim ili ohričnim humusno akumulativnim horizontom koji leži neposredno iznad kambičnog, (B)v, horizonta. BS > 50 %, pH_{HOH} > 5,5. Formiraju se na različitim supstratima – karbonatni ili bogati bazama, ne na vapnencu i dolomitu.

Površine u Hrvatskoj 172.495 (3,1%).

Klima je semiaridna do humidna, s godišnjom količinom oborina 600 – 800 mm, te srednjom godišnjom temperaturom 10 – 12°C. Ljeta suha i topla, zime kišne.

Reljef - valovit, nadmorske visine 100 – 500 m.

Prirodna vegetacija – kserotermne do mezofilne šumske zajednice znatno prorijeđene uz bujnu travnu vegetaciju.

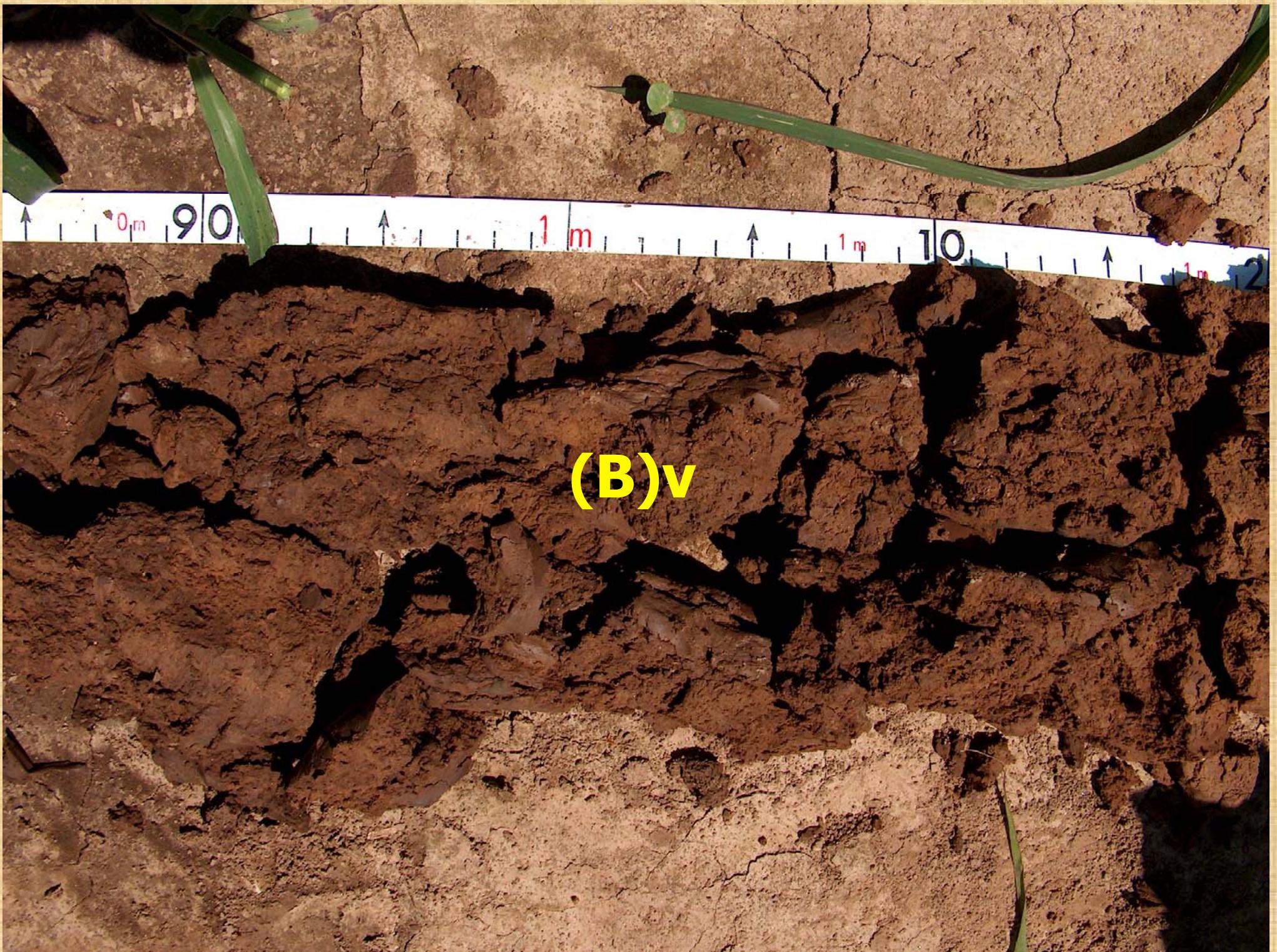

Geneza i evolucija kambičnih tala odvija se kroz nekoliko specifičnih pedogenetskih procesa.

Ako je matični supstrat karbonatan tada **dekarbonatizacijom** (ispiranje CO_3^{2-} u vidu HCO_3^-) solum postaje beskarbonatan. U slučaju nekarbonatnih, bazama bogatih, supstrata dolazi do **blage acidifikacije profila**.

Transformacija organske tvari odvija se uz obilnu produkciju CO_2 , koji ubrzava raspadanje minerala naročito na dubini 30-50 cm (povoljniji hidrotermički uvjeti, slabiji intenzitet biološke akumulacije baza). Dio produkata raspadanja ulazi u proces **argilosinteze** "in situ" (sinteza sekundarnih alumosilikata), a dio koji sorbira biljno korijenje procesom biološkog kruženja se vraća u površinski sloj tla. Veći dio oslobođenih Fe-oksida ostaje "in situ".

Boja (B) ovisi o količini i stupnju **hidratacije oslobođenog željeza**.

<i>Podtipovi</i>	<i>Varijeteti</i>	<i>Forme</i>
1. Na lesu i lesnim sedimentima	1.1. Tipično 1.2. Lesivirano 1.3. Tipično oglejeno 1.4. Lesivirano oglejeno	Prema teksturi: 1. Pjeskovito 2. Ilovasto 3. Glinasto
2. Na bazičnim i neutralnim eruptivnim stijenama	2.1. Litično: A-(B)v-R 2.2. Regolitično: A-(B)-C-R 2.3. Vertično: > 30% gline u (B)	Prema sadržaju skeleta: 1. Slabo skeletno: < 25% 2. Srednje skeletno: 25 – 50% 3. Jako skeletno: > 50%
3. Na peridotitu i serpentinu	3.1. Litično 3.2. Vertično	
4. Na jezerskim sedimentima	4.1. Tipično 4.2. Lesivirano 4.3. Vertično 4.4. Pseudoglejno	
5. Na aluvijalnom, koluvijalnom i eolskom nanosu	5.1. Tipično 5.2. Lesivirano 5.3. Vertično	

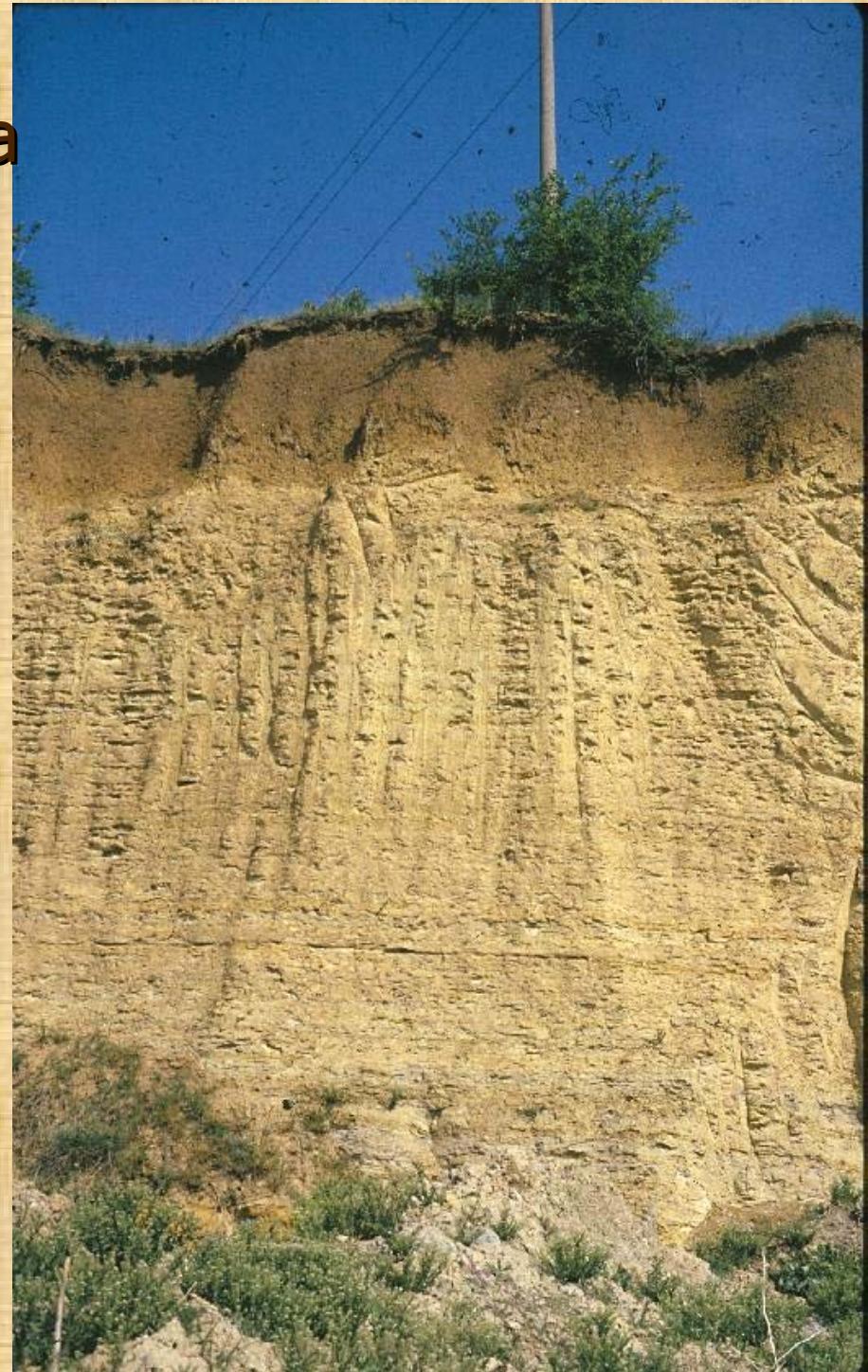
A = dubine 20 – 30 cm s postepenim prijelazom u **(B)** čija debljina može biti od 30 cm pa čak i preko 100 cm. Prijelaz u **C** je postepen

Tekstura – većinom I do GI u A horizontu, a GI do IG u (B)

Struktura – graškasta do orašasta u A, a u (B) orašasta i stabilna

P ~ 50%, a **Kv** = 35 – 40%

- Eutrični kambisol je **nekarbonatan**, bogat bazama cijelom dubinom ($V=80 - 90\%$)
- **pH** = 5,5 – 6,8
- blagi **humus** = 2 – 6%,
- **C:N** = 9 – 14
- **CEC** je 20 – 31 mekv/100 g
- **Biogeni elementi:**
 - količina dušika varira (0,1-0,3%), malo fiziološki aktivnog fosfora, osrednje kalija
 - biološka aktivnost je velika

Eutrični kambisol - Baranja

Zona pojave eutričnog kambisola - Baranja

**Duboka tla, homogenih svojstava, dobro aerirana,
dobro opskrbljena hranivima, dobrih vodnih i
toplinskih svojstava.**

Vrlo dobra poljoprivredna tla (vinogradi, voćnjaci).

DISTRičNO SMEĐE TLO (DISTRičNI KAMBISOL)

Građa profila: **Aoh ili Aum – (B)v – Ci/ili R**

Formira se na kiselim stijenama. A je ohrični ili na višim nadmorskim visinama umbrični. Stupanj zasićenosti bazama je ispod 50%, a $pH_{HOH} < 5,5$. Površine u Hrvatskoj 316.184 ha (5,7%).

Predstavlja dalji stupanj u evolucijskom razvoju distričnog rankera.

Nastaju na kvarcno-silikatnim supstratima s malom količinom baza, uglavnom brdsko planinska područja (Lika, Gorski Kotar).

Klima je humidna ili perhumidna: 700 do > 2000 mm oborina s temperaturom 4 – 10°C.

Prirodna vegetacija je šuma (listopadna, miješana ili crnogorična).

Tijekom procesa **braunizacije** odvija se intenzivno fizikalno i kemijsko raspadanje kiselih silikatnih stijena. Argilosinteza je slabijeg intenziteta, a zbog manjka primarnih Fe-minerala slaba je akumulacija slobodnih Fe-oksida. Rezultat je boja (B)v koja varira od svijetlosmeđe do oker-žute.

Transformacija organske tvari (šumske i travne biljne zajednice) se odvija u pravcu stvaranja Aoh u kojem dominiraju fulvokiseline (ekstremno migracija Al^{3+} -iona). U kiselijim pjeskovitim varijantama otežano se razlažu organski ostaci te nastaje polusirovi humus.

Evolucija distričnog kambisola, ovisno o supstratu i bioklimatskim uvjetima, može se odvijati u pravcu ilimerizacije (glinasti supstrati) ili opodzoljavanja (pjeskoviti supstrati). Uslijed veće količine oborina voda se usporeno infiltrira i sporo procjeđuje, te uvjetuje mokru fazu - inicijalno oglejavanje.

Uzgoj krumpira - Lič polje

Podjela na niže sistemske jedinice:

<i>Podtipovi</i>	<i>Varijeteti</i>	<i>Forme</i>
1. Tipično: s Aoh	Prema matičnom supstratu: - na brečama	Prema litičnom kontaktu: - plitka: < 40 cm
2. Humusno: s Aum	- na pješčenjacima	- srednje duboka: 40 - 70 cm
3. Lesivirano	- na glincima - na pijesku	- duboka: > 70 cm
4. Pseudooglejeno	- na glini - na rožnjaku	
5. Podzolirano: začetak E	- na kiselim eruptivima - na neutralnim i bazičnim eruptivima - na kristalastim škriljcima	

Fizikalna svojstva:

Propusna tla, pretežno lakše teksture (PI), ponekad i skeletna, prozračna, Kv osrednjji do nizak, rahla, dobre strukture.

Kemijska svojstva:

- kiseli **humus** 3 – 5 - 10%
- C:N 15 – 22
- CEC 10 – 20 mekv/100g
- V > 50%
- **reakcija otopine tla** je kisela
- slaba opskrbljenost hranivima (fosfor: < 1 mg/100g, a kaliј: 10-30 mg/100g)

Korištenje: šume, travnjaci, dublja tla za poljoprivrednu proizvodnju (krumpir, zob, raž..)

CRVENICA (TERRA ROSSA)

Građa profila: **Aoh – (B)rz – R.**

Tlo mediteranskog i submediteranskog područja s Aoh, koji leži neposredno na (B)rz crvene boje. Formira se na čistim, čvrstim mezozojskim vapnencima i dolomitima koji su karstificirani, a solum je nekarbonatan. Mehanički sastav je teži od ilovastog, a struktura stabilna, poliedrična.

Površine u Hrvatskoj 245.289 ha (4,4%).

Reljef – brdski, krški, pogoduje eroziji. Stoga se crvenice zadržavaju na zaravnima, blažim oblicima reljefa i udubljenjima do 500 m n.m.

Klima je mediteranska: suha i žarka ljeta, vlažne i tople zime.

Prirodna **vegetacija**: makija, degradirane šume kserotermnih zajednica i zimzelenog hrasta (crnike, medunca ili crnog bora) i kserotermne trave.

Crvenice nastaju procesom **rubifikacije** (dehidratacija i kristalizacija Fe-oksida adsorbiranih na površini minerala gline).

U vlažnom periodu intenzivira se ispiranje karbonata i akumulacija rezidua, a u suhom uz dobru dreniranost supstrata dolazi do dehidratacije, tijekom koje kristalizira hematit (crvena boja).

U vlažnom razdoblju se ubrzava mineralizacija organske tvari, te nastaje kriptokristalasti ferihidrit koji ubrzano prelazi u hematit.

Uz dovoljno organske tvari nastaje organomineralni kompleks iz kojeg se sporom biodegradacijom oslobađa Fe te kristalizira getit (smeđa boja).

Za 1 cm oстатка троšenja - tla treba 5 m stijene vapnenca i 10.000 godina?

Sporna tumačenja postanka:

Čvrsta stijena – kalcit > 99% CaCO_3 , samo 0,2% oстатка (silikati, Fe_2O_3 ; Al_2O_3 ; teški metali-minerali), trošenje kemijski uz $\text{H}_2\text{CO}_3 \rightarrow \text{Ca}(\text{HCO}_3)_2$.

Podjela na niže sistemske jedinice:

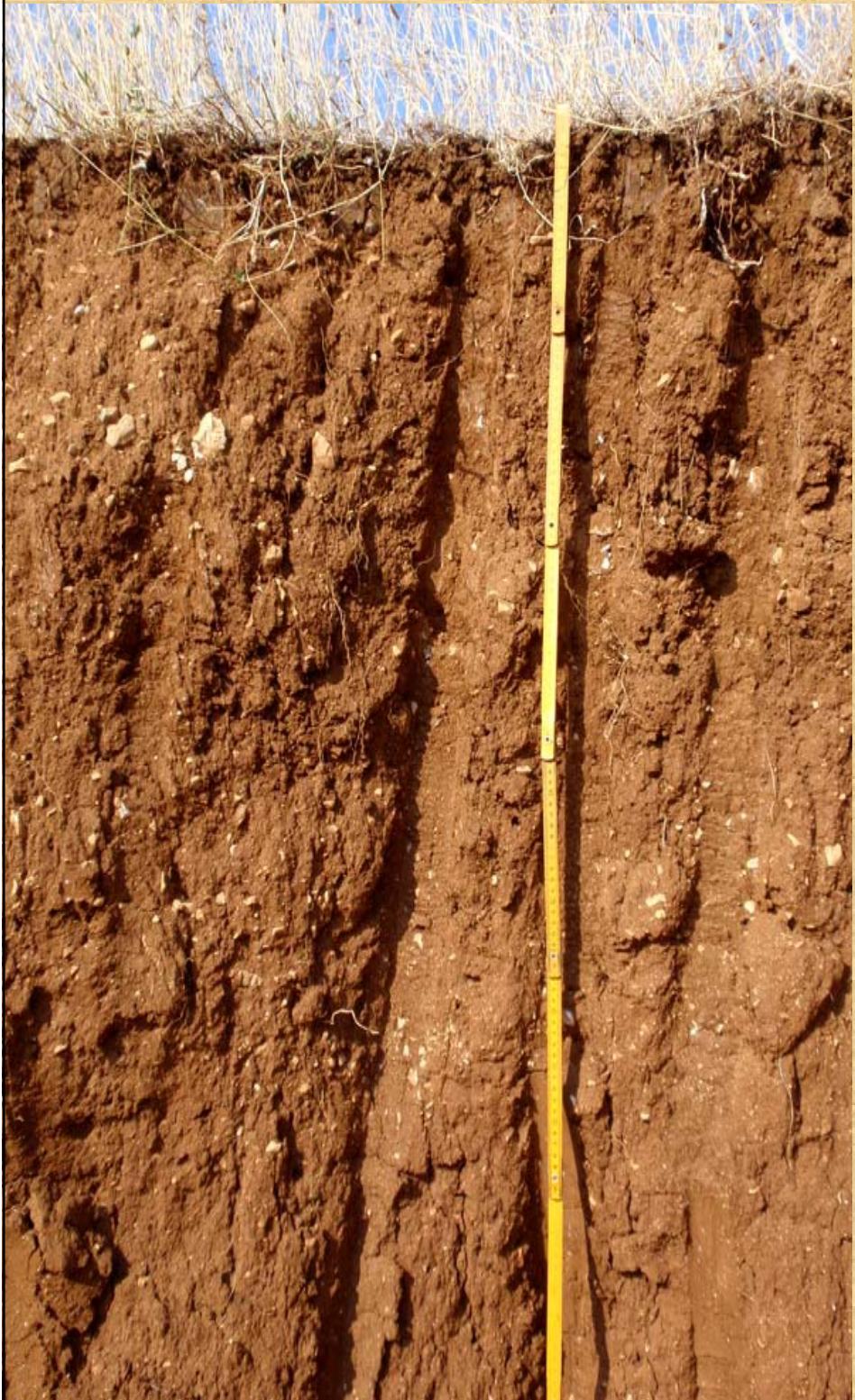
<i>Podtipovi</i>	<i>Varijeteti</i>	<i>Forme</i>
1. Tipična	- plitka: < 40 cm - srednje duboka: 40 - 70 cm - duboka: > 70 cm - koluvijalna: > 30 % skeleta	1. Ilovasta
2. Lesivirana: početak formiranja E		2. Glinasta

- najčešća dubina 30 – 70 cm,
- variranje po dubini je ekološki važno u uvjetima mediteranske klime (borba protiv suše). Kod dubljih soluma javlja se eluvijacija te se razvija slijedeći evolucijski stadij – lesivirano tlo.

Fizikalna svojstva:

- **Aoh** je debljine 10 – 15 cm, tamne crvenosmeđe boje (prirodna vegetacija)
- **(B)** izrazito crvene boje
- $> 30\%$ gline – G
- stabilni poliedrični strukturni agregati
- **PKv** = 30 – 40 % vol.
- **TU** = 15 – 20% vol.

Kemijska svojstva:

- nekarbonatna tla
- **CEC = 30-60 mekv/100g**
- **BS je > 80%** (dominacija Ca^{2+})
- **reakcija tla je neutralna do slabo kisela**
- **humus 1-2%**
- male zalihe ukupnog dušika, malo fosfora.

Korištenje:

voćnjaci

vinogradi

povrtnjaci

SMEĐE TLO NA VAPNENCIMA I DOLOMITIMA (KALKOKAMBISOL)

Građa profila: **Amo ili Aoh – (B)rz – R**

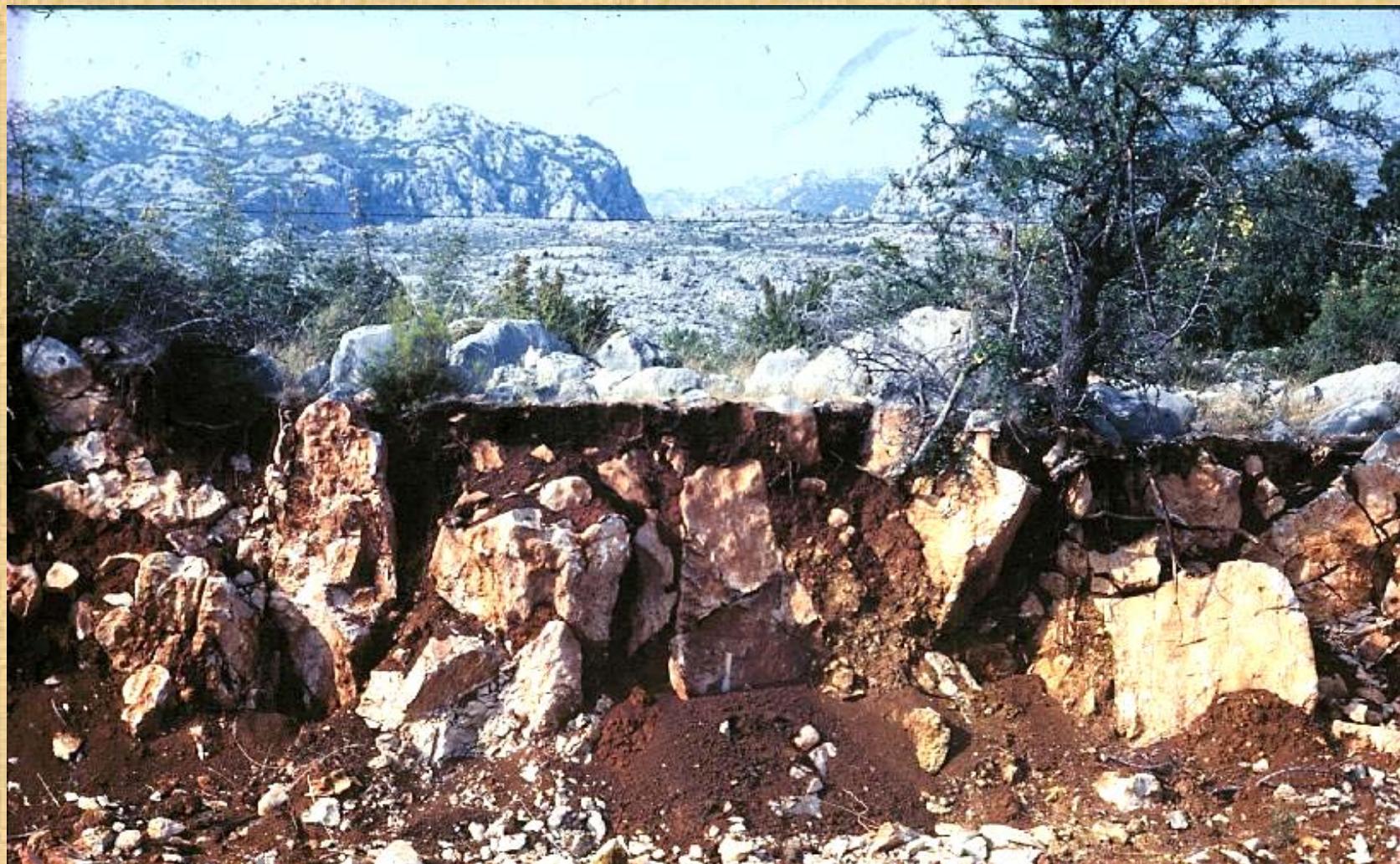
Kalkokambisoli su tla s Amo ili Aoh horizontom, koji leži neposredno na (B)rz smeđe boje. Nastaje na čistim vapnencima i dolomitima, najčešće karstificiranim. Cijeli solum je nekarbonatan, a $pH_{HOH} > 5,5$. Karakterističan je ilovasti ili teži mehanički sastav i veoma dobro izražena poliedrična struktura.

Površine u Hrvatskoj 474.959 ha (8,5%).

Javlja se u planinskom području (do 1700 m n.m.) gdje se izmjenjuje s crvenicom i kalkomelanosolom. Prirodna vegetacija je listopadna, miješana ili crnogorična šuma.

A horizont je tamnosmeđe, a **(B)rz** žuto-smeđe do crvenkasto-smeđe boje, ponekad s primjesama skeleta. Granica **(B)rz** i R je neravnomjerna s pukotinama, džepovima i klinovima.

Propusna tla, dobre prirodne drenaže, dobro aerirana i dobrih toplinskih svojstava. Teksturna diferencijacija nije jako izražena.

Fizikalna svojstva:

- **tekstura** je GI do G,
- **struktura** je stabilna, oštrobriđna: u A graškasta, a u (B)rz i sitno orašasta

Podjela na niže sistematske jedinice:

<i>Podtipovi</i>	<i>Varijeteti</i>	<i>Forme</i>
1. Tipično	- plitka: < 35 cm - srednje duboka: 35 - 50 cm - duboka: > 50 cm	1. Ilovasto
2. Lesivirano		2. Glinasto

Kemijska svojstva:

- sadržaj **humusa** pod prirodnom vegetacijom 8-10%, a na obrađenim površinama 2-3%
- **BS** je niži u A horizontu, a u (B)rz je > 80%
- u A horizontu je **pH** 5,5 – 6,6; a u (B)rz 6,0 – 6,5
- **CEC** je velik i kreće se od 50-60 mekv/100g u A, a u (B)rz 30-40 mekv/100 g u
- malo fosfora, osrednje kalija.

Ograničenja:

dubina, primjena mehanizacije,
veličina tabli, erozija.

Mjere:

konzervacija tla i vode, kao i
kod crvenice.

ELUVIJALNO-ILUVIJALNA TLA

Klasa A - E - B - C

Zajedničko obilježje tala ove klase je izražen proces eluvijalno-iluvijalne migracije, kojem je svojstveno ispiranje baza, gline, humusa ili seskvi oksida. U uvjetima dobre prirodne drenaže soluma i umidnije klime oborinska voda potpomaže migraciju iz gornjih zona profila (*eluvijacija*) i odlaganje istih tvari u nižim dijelovima soluma (*iluvijacija*).

Geneza je moguća u umidnoj klimi (descendentno kretanje vode), na susptratima ili zaravnjenim terenima s dobrom perkolacijom oborinske vode.

- Tipovi:*
1. Lesivirano (*Luvisol*)
 2. Podzol (*Podzol*)
 3. Smeđe podzolasto (*Brunipodzol*)

LESIVIRANO TLO

- LUUVISOL -

Grada profila: **A- E - Bt – C**

Luvisol je slabo do umjерено kiselo tlo, s Aoh ili Aum (rijetko organičnim), ispod kojeg slijede: eluvijalni horizont, E, siromašan glinom te iluvijalni, argiluvični Bt horizont.

Površine u Hrvatskoj: 703.215 ha (12,6%).

Lesivirana tla nastaju u uvjetima semihumidne do humidne klime s > 650 mm oborina godišnje i prosječnom godišnjom temperaturom $8 - 11^{\circ}\text{C}$.

Reljef je ravan do valovit, a najviše luvisola je u pojasu $100 - 700$ m n.m.

Prirodna vegetacija je listopadna ili miješana šuma.

Danas - oranice, a vrlo malo livade i pašnjaci.

Matični supstrati su različiti. Najčešće su duboki, rastresiti, ilovasti ($>10\%$ gline), nekarbonatni ili umjereno karbonatni i dobre propusnosti za vodu.

- les, pleistocenske ilovine, tercijarni sedimenti lakše tekture, stariji koluvijalni i aluvijalni nanosi
- u brdsko-planinskom području na silikatnim supstratima, reziduu vapnenaca i dolomita.

Podtipovi

- 1. Na silikatnim i silikatno karbonatnim stijenama

- 2. Na čistim vapnencima i dolomitima

Varijeteti

1.1. Tipično 1.2. Pseudoglejno 1.3. Tipično oglejeno (zaglejavanje < 1m) 1.4. Pseudoglejno oglejeno (zaglejavanje < 1m) 1.5. Podzolirano	2.1. Tipično 2.2. Akrično

Forme:

Varijeteti podtipa 1. prema:

- teksturi: pjeskovito, ilovasto, glinasto
- sadržaju skeleta: slabo, srednje, jako

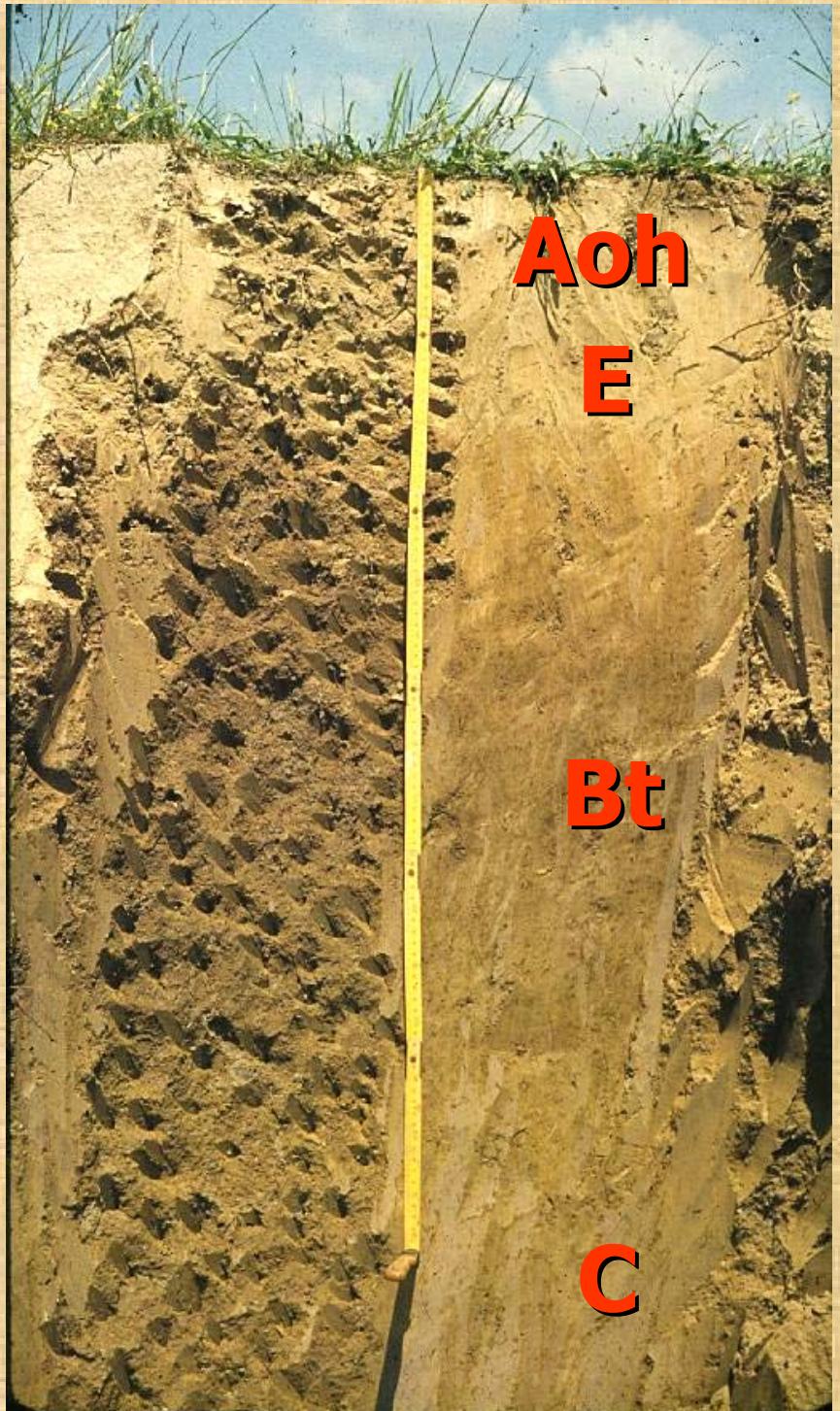
Varijeteti podtipa 2.

- izvan vrtača
- u vrtači

Lesivirana tla u sušnijim područjima dolaze u kompleksima s kambičnim tlama – intenziviranje debazifikacije, acidifikacije i ispiranja.

U humidnijem klimatu luvisoli su u kompleksima s pseudoglejnim tlama - pseudooglejanje.

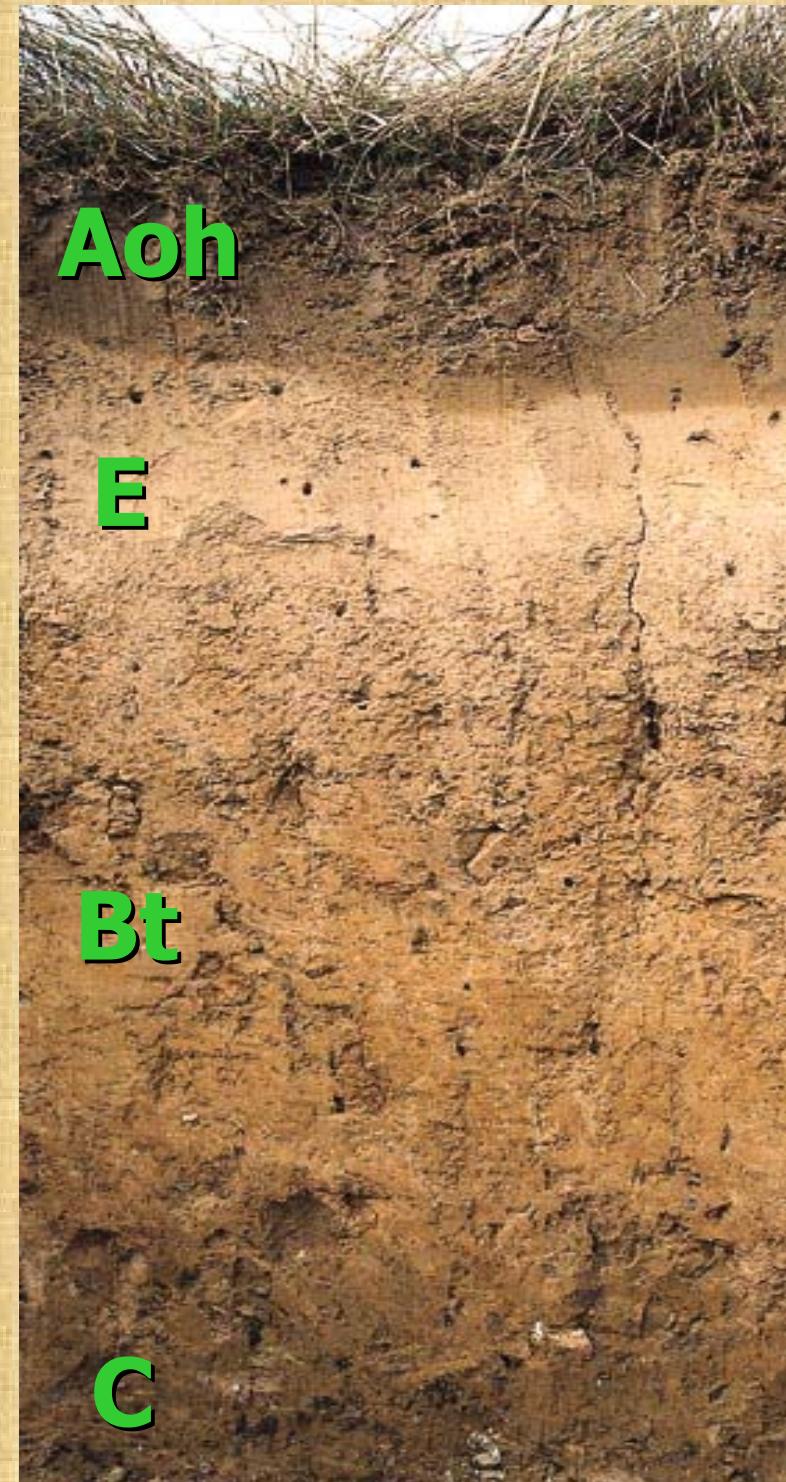
- **A** = debljine 5 – 7 cm u prirodnih tala, a pod travama i do 15 cm, slabo zasićen bazama
 - Sadržaj *humusa* je 4 – 2%; prevladavaju fulvokiseline;
 - $C:N = 12 - 20$
- U planinskim područjima iznad A je **Oh** horizont (moder humus), a u akričnom varijetetu je umbrični, nezasićen bazama i dubok.

E = 20 – 30 cm; izbljedjen sivo-žute boje

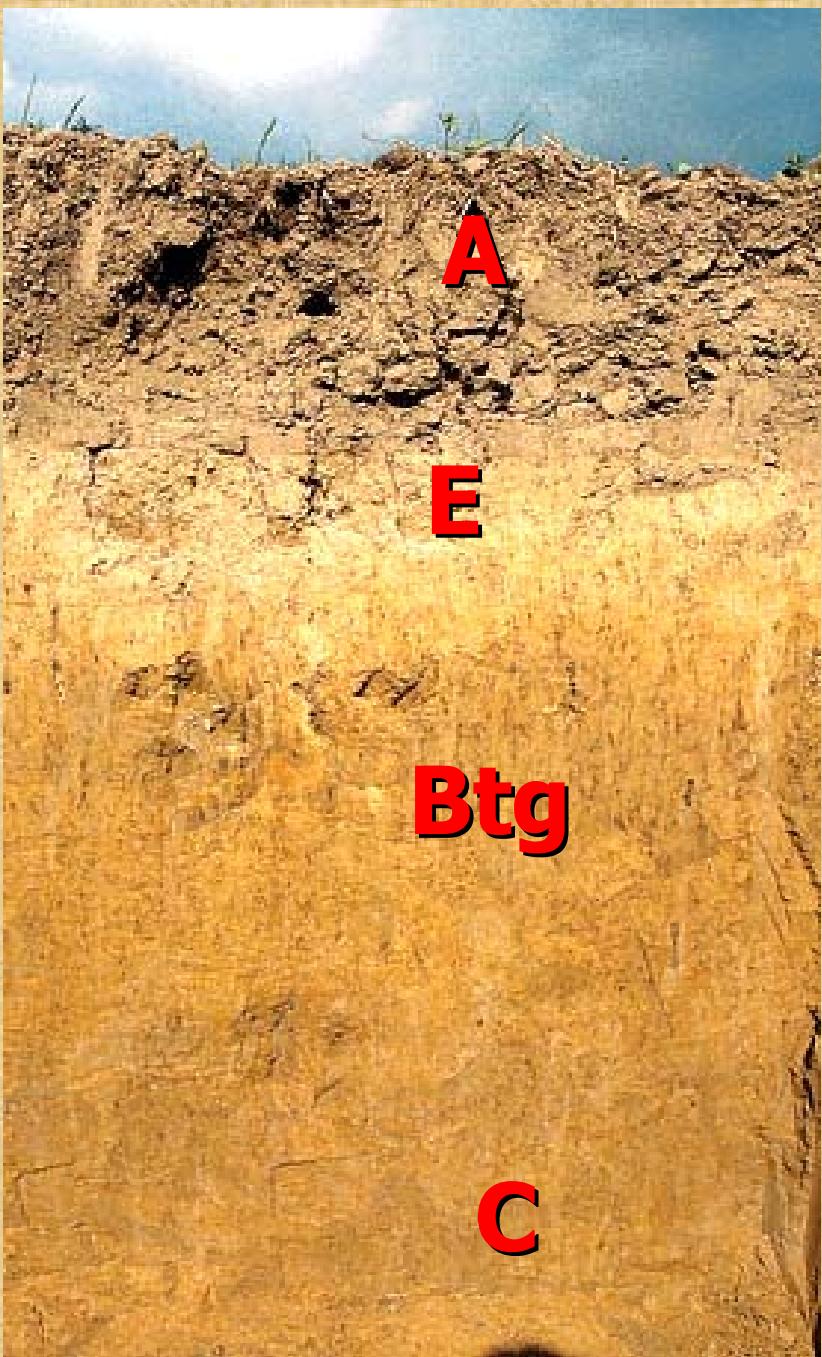
- lakša **tekstura**; slabije stabilna graškasta do orašasta **struktura** ili bestrukturan;
- kisela reakcija **pH** 5 – 6
- **CEC** = 10 – 20 mekv/100 g
- **V** = 30 – 50%

Bt = 30 – 50 cm; smeđe, rude ili crvenkaste boje;

- teksturno teži (1,5 do 3 puta više gline od E); orašasta do sitno grudvasta struktura, zbijen;
- kisela reakcija **pH** 6,0 - 6,5
- **V** = 50 – 70%

lesivirano pseudooglejeno

Prirodni luvisoli su dobra šumska tla, ali loša proizvodnih svojstava diskontinuitet u opskrbi biljaka vodom, hranivima, kisikom i toplinom.

Negativna svojstva intenzivnijeg lesiviranja:

- nizak sadržaj humusa
- mala stabilnost agregata u Ap
- teksturna diferencijacija profila
⇒ loša fizikalna svojstva u Bt
- kisela reakcija
- jaka erodibilnost
- nizak sadržaj hraniva

Mjere uređenja:

- produbljivanje oraničnog sloja – miješanje A, E i dijela Bt horizonata
- organska gnojidba (stajnjak, trave)
- visoke doze mineralnih gnojiva – dodavanje bazičnih dušičnih i fosfatnih gnojiva
- zaštita od erozije

PODZOL

Građa profila: **O - A - E - Bh - Bfe - C**

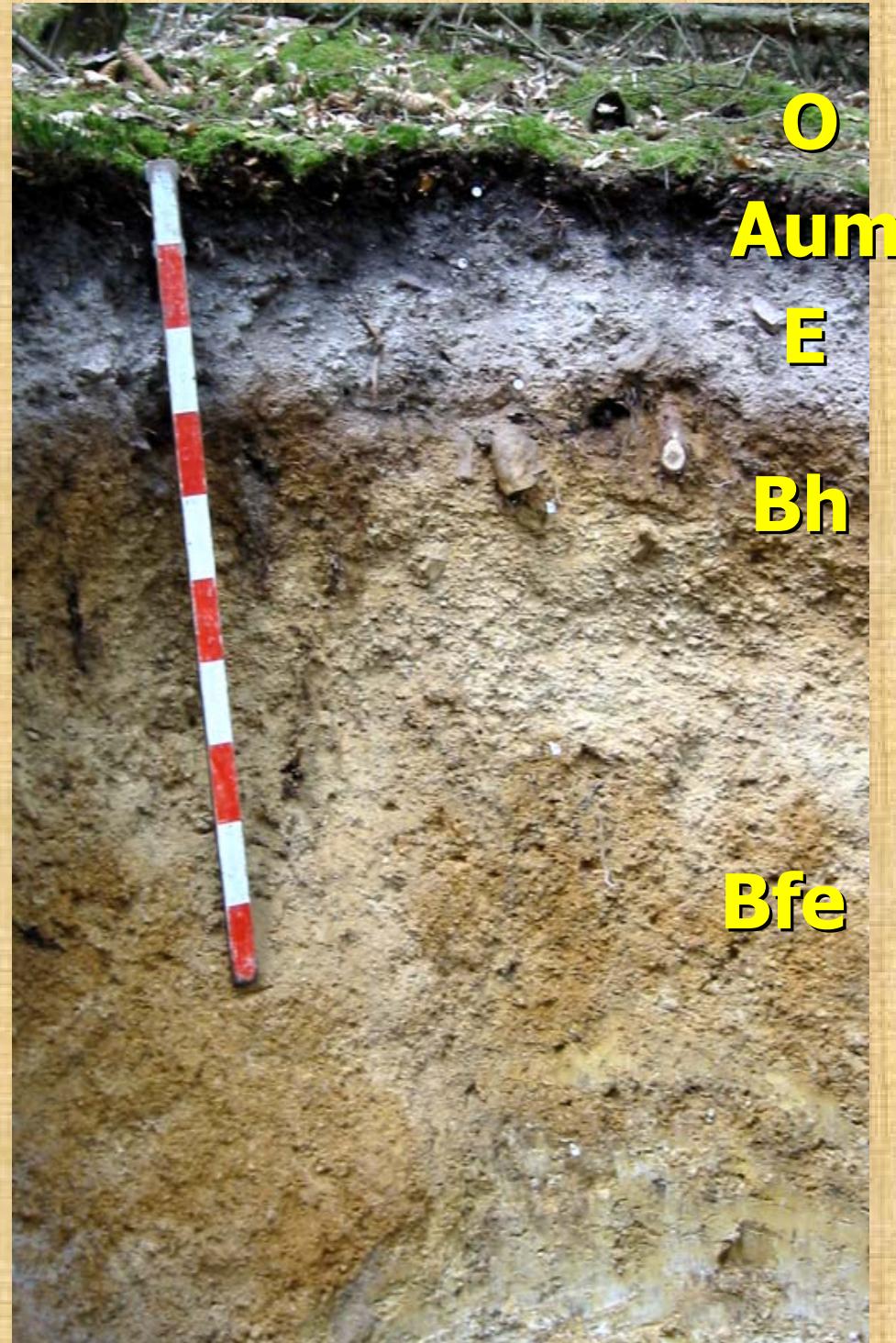
Podzol ima organični ili Aum koji leži neposredno iznad E horizonta podzolnog tipa (pepeljastosiva boja). Ispod je humusno iluvijalni i/ili željezno iluvijalni horizont. Tekstura je pjeskovita, reakcija jako kisela ($pH_{HOH} < 5$), a V < 35%.

Površine u Hrvatskoj 1.382 ha (0,02%).

Podzol je tlo hladne, humidne i perhumidne klime sjeverne Evrope. U našem klimatu se javlja u planinskom području (> 900 m n.m.) gdje je srednja godišnja temperatura < 7°C.

Supstrati su pjeskoviti, pretežno kvarcni (kvarcni pješčenjaci i pijesci, kvarciti, rožnjaci, škriljci, graniti).

Prirodnu vegetaciju podzola čine crnogorične i mješovite šume.

<i>Podtipovi</i>	<i>Varijeteti</i>	<i>Forme</i>
1. Željezni: iluvijalni ferispodični (Bfe)	1. Slabi podzol: $E < 10 \text{ cm}$ 2. Umjereni podzol: $E = 10 - 20 \text{ cm}$ 3. Jaki podzol: $E > 20 \text{ cm}$	Prema matičnom supstratu: 1. Na kvarcnom pješčenjaku 2. Na kvarcitu 3. Na rožnjaku 4. Na kiselim eruptivima 5. Na filitu 6. Na pijescima
2. Humusno željezni: Bh i Bfe		

Organska tvar je u obliku sirovog ili prijelaznog humusa ($> 25\%$), s C:N > 20 .

Reakcija otopine tla cijelom dubinom profila je kisela A i E horizonti imaju pH_{HOH} 3,5 – 4,5.

CEC u eluvijalnom horizontu iznosi $< 10 \text{ mekv}/100 \text{ g}$ i ekstremno je siromašan bazama.

Hidrolitički aciditet u A horizontu je enormno visok (> 100).

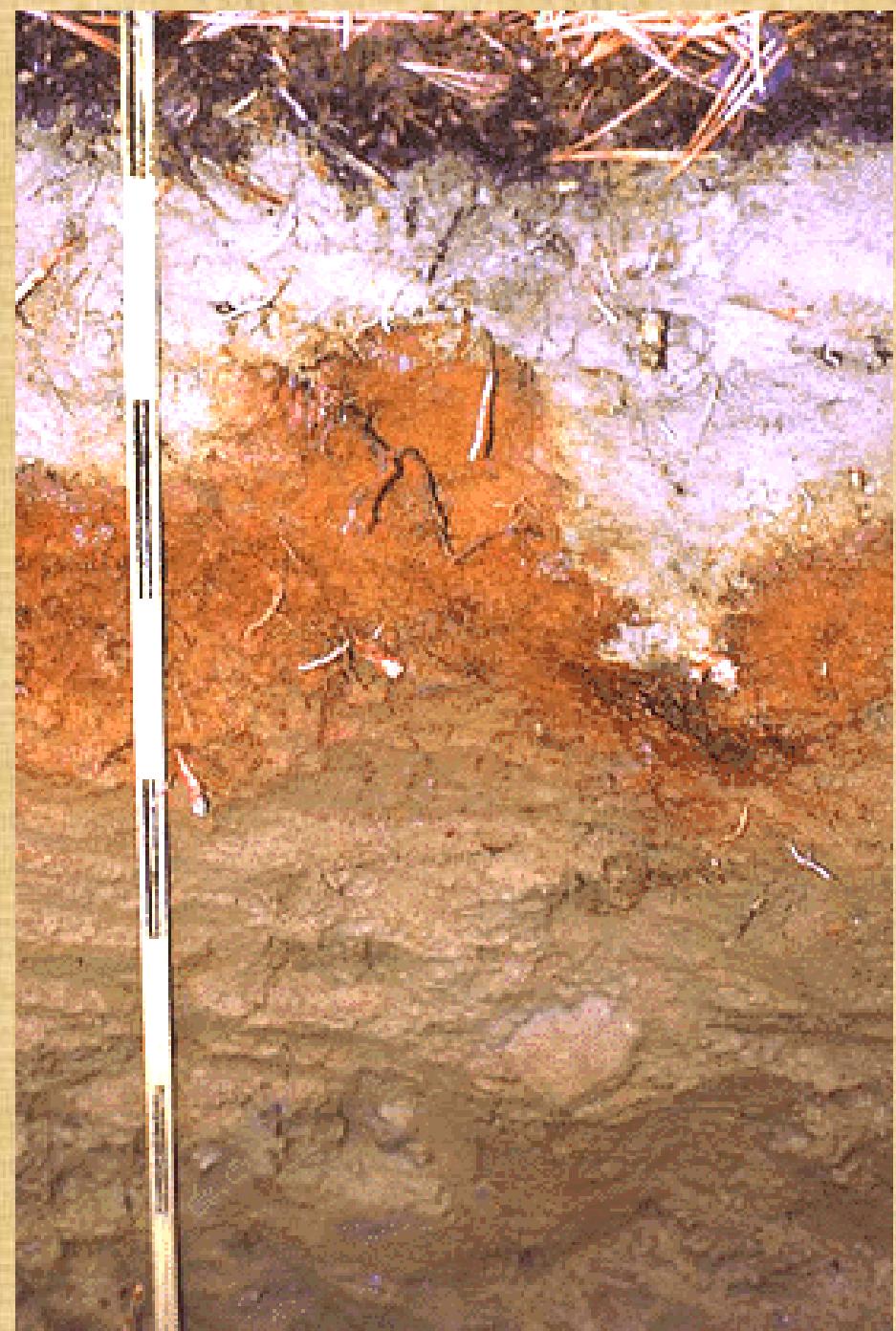
Dušik je vezan u organskoj tvari, a anorganskog ima malo. Siromašno je fosforom (Fe i Al-fosfati).

Pretežno lakša tla, pjeskovite tekture, skeletna, neizražne strukture, malog kapaciteta za vodu i dobre aeracije.

Kalcizacija, mineralna gnojidba dovodi do razgradnje sirovog humusa te popravlja šumsko stanište.

humusno željezni podzol

SMEĐE PODZOLASTO TLO - BRUNIPODZOL -

Građa profila: **A/E – Bh – Bfe – C ili R**

Mješoviti A/E horizont kod brunipodzola može biti organični ili umbrični, a ispod njega neposredno leži Bh i Bfe horizont. Moguća je pojava E horizonta u isprekidanim pjegama. Tekstura je pjeskovita. Reakcija otopine tla je jako kisela, naročito u A/E horizontu ($pH_{HOH} < 5$). Stupanj zasićenosti bazama je nizak ($V < 35\%$).

Površine u Hrvatskoj 7.393 ha (0,13%).

Trošenje mineralnog dijela tla je vrlo intenzivno, stvara se kiseli sirovi ili humus, koji ubrzava destrukciju.

Eluvijacija je slabija, pa se ne formira kontinuirani eluvijjalni horizont.

Dobra fizikalna svojstva: propusno tlo, rahlo, aerirano, malog vodnog kapaciteta.

Isključivo šumska tla (crnogorica) planinskog područja.

A/E je debljine 10 – 15 cm, tamnosive boje (kvarc izmiješan s organskom tvari),

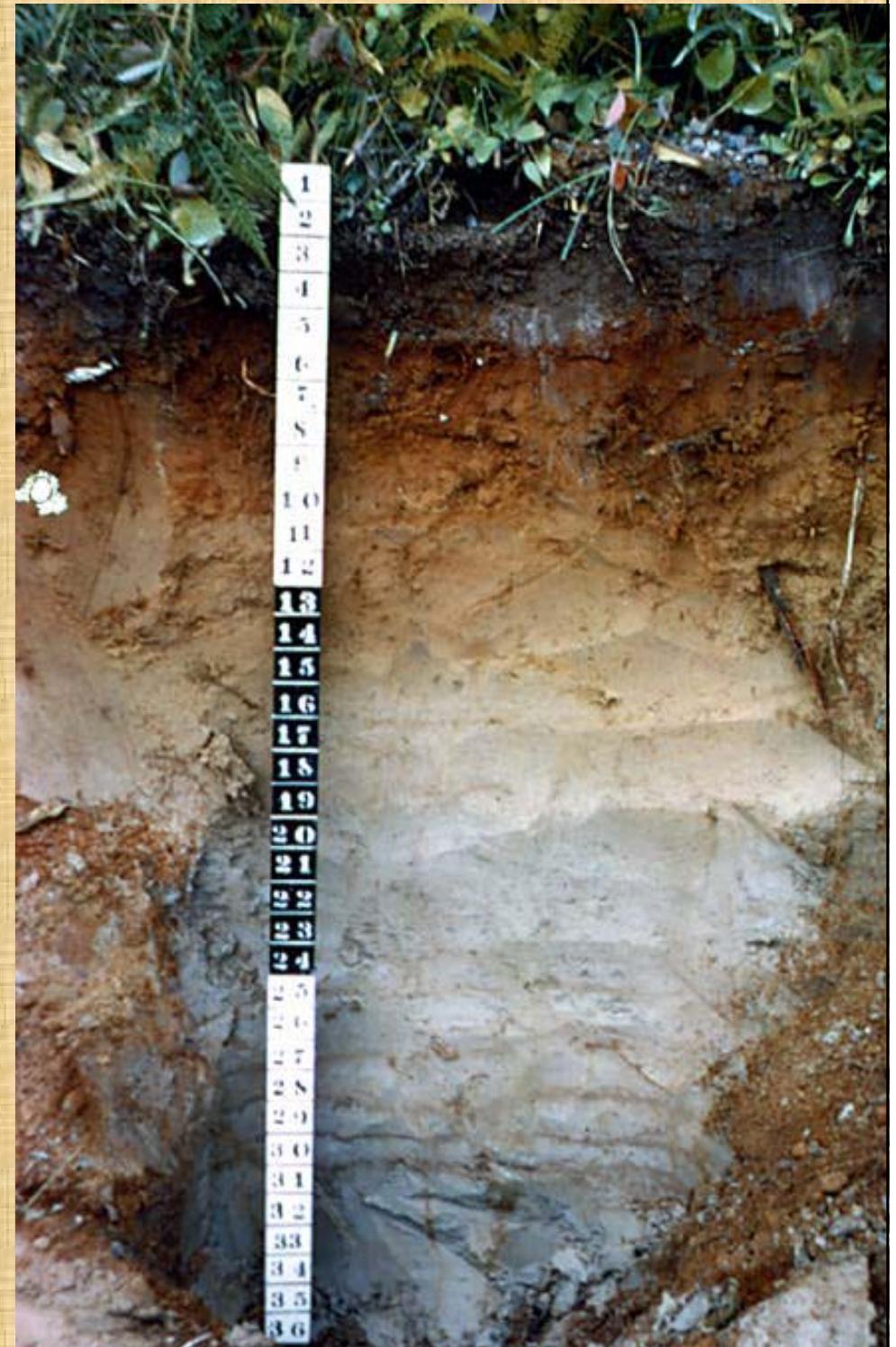
- tekstura: PI
- pH 4,3 – 4,6
- humus 8 – 10 %

U **Bh** sadržaj humusa < 2 %
(tamnosmeđa boja)

- dubine 20-ak cm

Bfe je rđastosmeđe boje.

- Iluvijalni horizont je 50 – 70 cm dubine, kisele reakcije (pH 4,8 – 5,2)
- C:N = 20 - 30

<i>Podtipovi</i>	<i>Varijeteti</i>	<i>Forme</i>
Prema matičnom supstratu kao i za podzol	Za sve podtipove prema litičnom kontaktu: 1. Litični 2. Regolitični	Prema teksturi: 1. Pjeskovito 2. Ilovasto Prema sadržaju skeleta: 1. Slabo skeletno: < 25 % 2. Srednje skeletno: 25 – 50 % 3. Jako skeletno: > 50 %

ANTROPOGENA TLA

Klasa P – C

Antropogena tla su potpuno izmijenjena tla koja je čovjek stvorio intenzivnom obradom i gnojidbom (plantažni voćnjaci i vinogradi, povrtnjaci, plantaže i intenzivni uzgoj šumskih kultura).

Površine u Hrvatskoj su 217.370 ha (3,9%).

- Tipovi:*
1. Rigolano (*Rigosol*)
 2. Vrtno (*Hortisol*)

RIGOLANO TLO

- RIGOSOL -

Rigosol je tip tla u kojem je rigolanjem izmiješano dva ili više horizonata (slojeva) najmanje do 60 cm dubine. Unošenjem dodatnih materija stvoren je antropogeni horizont, P, horizont..

Podtipovi se dijele na temelju vrste biljne proizvodnje:

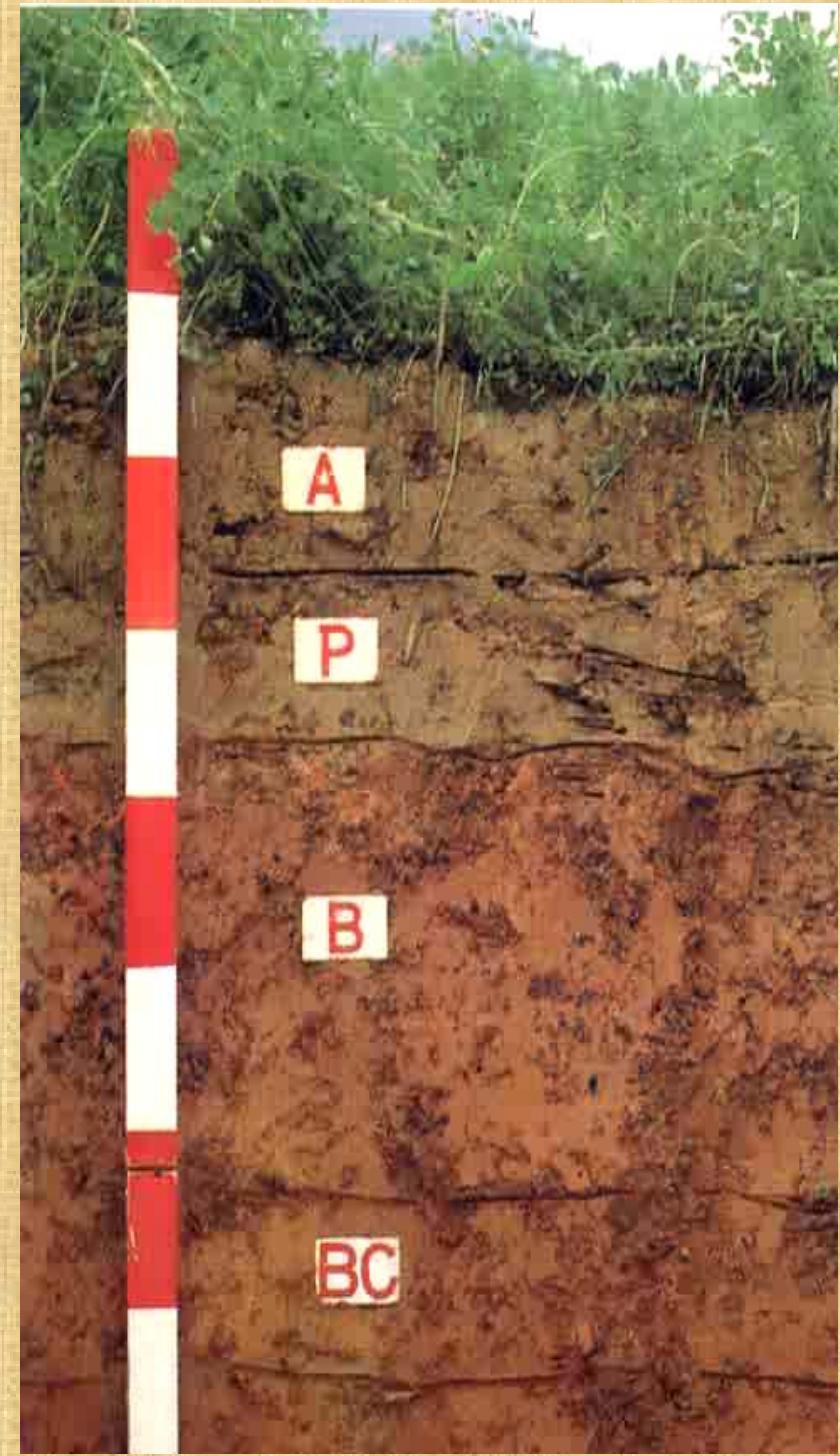
- tla vinograda (vitisol)
- tla intenzivnih voćnjaka (plantaža)
- tlo njiva

VRTNO TLO - HORTISOL -

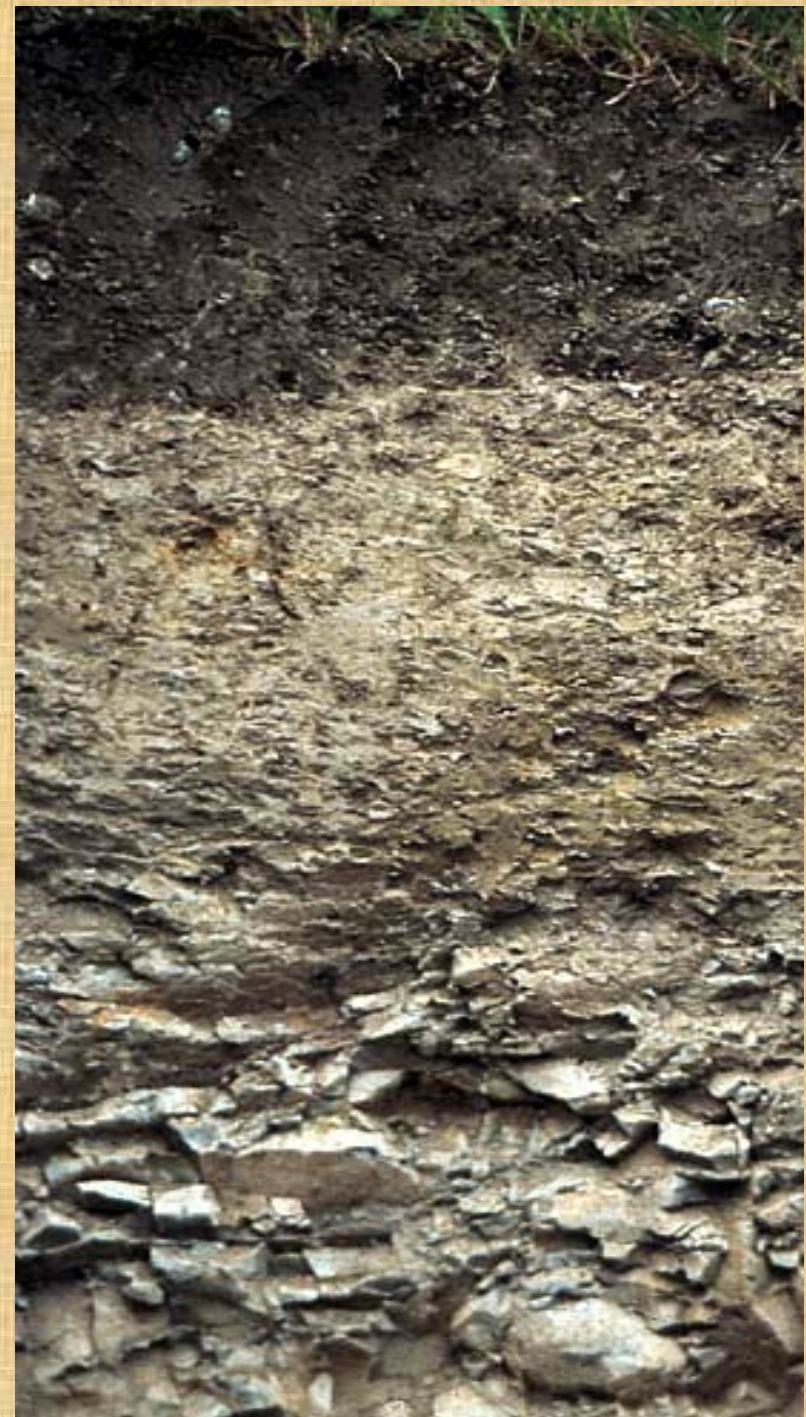
Hortisol je tip antropogenog koji za raliku od tipa tla iz kojeg je nastao ima formiran P horizont povećane humoznosti do 35 cm ili i dublje. Svojstvena mu je velika biološka aktivnost i bogatstvo biljnih hraniva.

TEHNOGENA TLA

Klasa I - II - III

- Tipovi:**
1. Tla deponija (*Deposol*)
 2. Flotacijski materijal (*Flotisol*)
 3. Nanosi iz zraka (*Aeroprecipitati*)

Deposoli nastaju prilikom zemljanih radova (iskopi, urbanističko planiranje,...) ili deponiranjem materijala.

Flotisoli taloženjem otpadnih materijala koje nanosi voda.

Aeroprecipitati su tehnogene taložine iz zraka.

